

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1703-0/2013.
Érkezett:	2013 NOV 19.
Példány:	3
Melléklet:	8 db
Kezelőiroda:	7-1

KÖZPONTI KÖZTÖRTÉNYI BÍRÓSÁG	
2013-11-05	
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÖRTÉNYI
FŐLAPJELZŐKÖNYV:	3P. 21796/08
UTÓLAPJELZŐKÖNYV:	

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] – a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Kovács Tibor ügyvéd (1025 Budapest, Párvölgyi út 4.) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a KÚRIA, mint felülvizsgálati bíróság 2013. július hó 03. napján kelt, Pfv.I.21436/2012/7. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény Szabadság és Felelősség cím I. cikk (1) bekezdését, továbbá ugyanezen cím XIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése:

A KÚRIA, mint felülvizsgálati bíróság 2013. július hó 03. napján kelt Pfv.I.21436/2012/7. számú ítélete. A KÚRIA fent megjelölt ítéletét jogi képviselőnk 2013. szeptember hó 19. napján vette kézhez, így jelen alkotmányjogi panasz indítványunk előterjesztésére nyitva álló határidő még nem telt el, ugyanis annak előterjesztésére a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címe I. cikk (1) bekezdése, miszerint az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam első rendű kötelezettsége. Az I. cikk (2) bekezdése kimondja, Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.
- Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség címe XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

3. A közvetlen érintettség kifejtése :

[REDACTED] és [REDACTED] mindketten [REDACTED] alatti lakosok, 1/2 - 1/2 arányú tulajdonát képezte a [REDACTED] m² alapterületű ingatlan, amely ingatlanon két és fél szobás, elavult állapotú családi ház és egy melléképület állt. Az ingatlan helyrajzi száma: [REDACTED]. A tulajdoni lap e-hiteles másolatát 1. számú mellékletként csatolom [REDACTED] és feleségével szüleinkkel, [REDACTED] együtt 1989. novemberében megállapodást kötöttünk, miszerint a régi épületet az ingatlanon

elbontjuk és 2.000.000,-Ft értékben egy házrészt épünk, valamint 500.000,-Ft-ot fizetünk meg [REDACTED]. Ekkor létrejött egy olyan megállapodás is, amelyben arról rendelkezünk, amennyiben az épületrészek eltérő nagyságúak, az nem érinti a telek fele-fele arányban történő használatát és tulajdonjogát. A házrész [REDACTED] és [REDACTED] részére megépítettük, azt részükre átadtuk.

Mindezek ellenére [REDACTED] peres eljárást kezdeményezett ellenünk a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság előtt, nevezetesen lakása feletti tetőtér rész kiürítése és kártérítésre kötelezésünk, továbbá többlethasználati díj megfizetése iránt. A perben a Fővárosi Bíróság, mint II. fokú Bíróság 2004. március hó 05. napján kelt, 53.Pf.23964/2003/10. számú jogerős ítéletével megállapította, hogy ráépítés jogcímén megszereztük [REDACTED] hányadát egymás között egyenlő arányban. A II. fokú Bíróság mekereste az illetékes földhivatalt, hogy tulajdonjogunkat [REDACTED] arányban, míg [REDACTED] tulajdonjogát [REDACTED] arányban tüntesse fel. Ugyanakkor a Fővárosi Bíróság kötelezett bennünket arra, hogy személyenként 5.400.000 – 5.400.000,-Ft-ot, összesen 10.800.000,-Ft-ot fizessünk meg [REDACTED] és [REDACTED] részére. A megváltási ár meghatározásakor a Fővárosi Bíróság az ingatlan ráépítés nélküli forgalmi értékét vette alapul, noha az ingatlanrészt [REDACTED] és [REDACTED] használták. A bíróság figyelmen kívül hagyta azon hivatkozásunkat, hogy a megváltási ár meghatározásakor csupán a megváltási ár 50 %-át kell megfizetnünk, hiszen a megváltott ingatlanrész használattal terhelt volt és jelenleg is használattal terhelt. A fenti összegeket [REDACTED] és [REDACTED] részére megfizettük.

A Fővárosi Bíróság fent részletezett ítélete szerint az ingatlanban további [REDACTED] tulajdoni hányadot szereztünk, mégpedig tetemes, 10.800.000,-Ft-os ellenérték fejében. Ugyanakkor a használati viszonyok, különös a telek használatát illetően nem változtak, noha a Fővárosi Bíróság kimondta, hogy a tulajdonviszonyok változása megalapozhatja a felek közötti használatra vonatkozó megállapodásnak a Ptk. 241. §-ára alapított módosítását.

A fenti előzmények után keresetet terjesztettünk a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság előtt [REDACTED] és [REDACTED] ellen, a [REDACTED] hrsz-u ingatlan használatának rendezése, megváltoztatása, valamint jognyilatkozat pótlás és többlethasználati díj megfizetése iránt. Keresetünket a Budapest, II. és III. kerületi Bíróság 2009. március hó 19. napján hozott, 3.P.II.21796/2008/12. számú részítéletével, az ingatlan használatának rendezése tekintetében elutasította. Az ítélet ellen fellebbezést terjesztettünk a Fővárosi Bírósághoz, mint II. fokú bírósághoz. A II. fokú bíróság az I. fokú bíróság részítéletét, 44.Pf.634779/2009/5. számú részítéletével helyben hagyta, ugyanakkor nem kifogásolta az I. fokú bíróság azon megjegyzését, miszerint a tulajdoni hányadok változása az esetleges többlethasználati díj fizetése körében olyan körülmény, amely a szerződés bíróság általi módosítását e körben lehetővé teszi, hiszen a felek ez irányú igényükről a hivatkozott per felperesei, vagyis magunk soha nem mondtunk le.

A Fővárosi Bíróság 44.Pf.634779/2009/5. számú részítéletét követően a per a Budapesti II. és III. kerületi Bíróságon 3.P.II.21796/2008/60. számon folytatódott, amely perben a bíróság [REDACTED] és [REDACTED] többlethasználati díj megfizetésére és a perköltség viselésére kötelezte. A kerületi bíróság ítéletében kifejtette, hogy a tulajdoni arányok változása olyan körülmény, amely a Ptk. 241. §-a alapján alapot adhat, az 1989. novemberi megállapodás módosítására és többlethasználati díj megállapítására. A fent hivatkozott ítélet

ellen [REDACTED] és [REDACTED] fellebbezést terjesztett elő, fellebbezésükre a Fővárosi Törvényszék 2012. március hó 07. napján hozott, 53.Pf.635192/2011/2. számú ítéletével a fellebbezett ítéletet helyben hagyta, noha annak indokait nem mindenben osztotta.

A jogerős ítélet alapján [REDACTED] és [REDACTED] szemben végrehajtási eljárást kezdeményeztünk, mivel az ítéletben foglaltaknak önként nem tettek eleget. A végrehajtási eljárást [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó folytatta le, 0007.V.2877/2012. számon, majd 2013. június hó 28. napján rész díjjegyzéket állított ki.

A végrehajtási eljárás lefolytatása közben [REDACTED] és [REDACTED] felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő A KÚRIA-hoz. A KÚRIA jelen alkotmányjogi panaszunkkal támadott Pfv.I.21436/2012/7. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 53.Pf.635192/2011/2. számú jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, az I. fokú bíróság ítéletét megváltoztatta és keresetünket elutasította, perköltség és illeték megfizetésére kötelezett bennünket.

Álláspontunk szerint A KÚRIA alkotmányjogi panasszal támadott ítélete sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését, valamint XIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. Ezért kénytelenek vagyunk az Alaptörvényt sértő ítélet ellen a Tisztelt Alkotmánybírósághoz panaszindítványt előterjeszteni, mivel jogorvoslati lehetőségeinket már kimerítettük.

Az Alaptörvény I. cikk (1) szerint az Ember alapvető jogait az Ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani, vonatkozik ez A KÚRIA-ra is. Az Alaptörvény 13. cikke (1) bekezdése alapvető jogként definiálja a tulajdonhoz való jogot. A KÚRIA ítéletével a tulajdonhoz való sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogainktól fosztott meg, illetve csorbította azok gyakorolhatóságát.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel:

Az Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdése alapvető jogként határozza meg a tulajdonhoz való jogot. A tulajdonhoz való jog fogalmát és a tulajdonjog tartalmát a Magyar Polgári Törvénykönyv X. fejezete szabályozza.

A Polgári Törvénykönyv 98. §-a szerint a tulajdonost megilleti a birtoklás és a birtokvédelem joga.

A Polgári Törvénykönyv 99. §-a akként rendelkezik, hogy a tulajdonos jogosult a dolgot használni és a dologból folyó hasznokat szedni, viseli a dologgal járó terheket és a dologban beállott azt a kárt, amelynek megtérítésére senkit sem lehet kötelezni.

A Polgári Törvénykönyv 112. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, a tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolog birtokát, használatát, vagy hasznai szedésének jogát másnak átengedje, a dolgot biztosítékul adja, vagy más módon megterhelje, továbbá, hogy tulajdonjogát másra átruházza, vagy azzal felhagyjon.

A Fővárosi Bíróság 53.Pf.23964/2003/10. számú határozata következtében a [REDACTED] ingatlan tulajdoni arányai javunkra változtak meg, nőtt tulajdoni hányadunk összesen [REDACTED] arányban. Tulajdoni hányadunk növekedése nem járt együtt a tulajdonjoghoz kapcsolódó és a tulajdonost megillető birtoklással, használattal, és rendelkezési joggal és hasznosítással, stb. Történt ez mindannak ellenére, hogy tulajdoni hányadunk növekedése fejében 10.800.000,-Ft-ot fizettünk [REDACTED] és [REDACTED].

A Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 3.P.II.21796/2008/60. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 53.Pf.635192. számú ítéletei biztosították számunkra, hogy ha már megnövekedett tulajdoni hányadainkat birtokolni, használni, nem tudjuk, azzal szabadon nem rendelkezhetünk, hogy a más általi használat fejében legalább használati díjat kapjuk, ezzel kompenzálva tulajdonjogunk korlátozását. A tulajdonjogból fakadó jogosítványaink egyetlen és korlátozott gyakorlásának lehetőségét szüntette meg A KÚRIA támadott ítélete. A tulajdonos tulajdonjogának jelentős, ha nem legjelentősebb eleme a birtoklás mellett a használat és a hasznok szedésének joga. A tulajdonosnak ezt a jogát nem vitásan csak törvény korlátozhatja. Erre utal egyébként az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése is, miszerint tulajdont kisajátítani, csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnal kártalanítás mellett lehet.

Az sem kétséges, hogy A KÚRIA nem törvényalkotó, csupán jogalkalmazó, így ítélete sem minősül törvénynek, ezért Alaptörvény-ellenes ítélete sem korlátozhatja tulajdonosi jogosítványaink gyakorlását. Ezen okból egyértelműen látható, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet sérti az Alaptörvény hivatkozott cikkeit.

Kifejtjük, hogy a tulajdonjog a birtoklás, a használat és hasznosítás valamint a rendelkezés joga a tulajdonosnak a dolog feletti korlátlan hatalmát jelenti, azt a hatalmat, amit valamely dologgal tenni lehet, és ténylegesen fizikai valóságot fejez ki. A KÚRIA ítéletével lényegében megszüntette a tulajdonunkban álló dolog feletti korlátlan hatalmunkat, miközben az Alaptörvény 13. cikk (1) bekezdése alapvető sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogunkként biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Fentebb már azt is kifejtettem, hogy A KÚRIA az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglaltakat azzal sértette meg, hogy nem tartotta tiszteletben a tulajdonhoz fűződő alapvető jogainkat.

Tekintve, hogy nincs más lehetőségünk az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaink védelméhez kénytelenek vagyunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulni tulajdonhoz való jogunk védelme és gyakorlása érdekében.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozók a jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számukra biztosítva:

A Budapesti II. és III. kerületi Bíróság 3.II.21796/2008/60. számú ítélete keresetünknek nagyobb részben helyt adott és javunkra állapított meg perköltséget is. Keresetünk kisebb részben történő elutasítását akként értékeltük, hogy számunkra az ítélet még így is megfelelő, ezért nem volt indokolt az ítélet ellen fellebbezni. Az ítélet ellen [REDACTED] és [REDACTED] jelentett be fellebbezést, mi az I. fokú Bíróság ítéletének helyben hagyását indítványoztuk, mivel az megfelelt a jogszabályok rendelkezéseinek, ténybelileg és jogilag is megalapozott volt.

A Fővárosi Törvényszék, mint II. fokú bíróság 53.Pf.635192/2011/2. számú ítélete a kerületi bíróság ítéletét helyben hagyta, mivel maga is úgy ítélte meg, hogy az érdemi döntéssel egyetért.

Számunkra a II. fokú bíróság ítélete megfelelő volt, megerősített bennünket abban a tudatunkban, hogy tulajdonjogunk és az abból folyó jogosultságok nem szenvedhetnek csorbát. A jogerős ítélet alapján végrehajtási eljárást is kezdeményeztünk, amely egyébként eredményesen folyt

A II. fokú bíróság jogerős ítélete ellen [REDACTED] és [REDACTED] felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, A KÚRIA kérelmükre a jogerős ítélet hatályon kívül helyezte és az I. fokú Bíróság ítéletét is megváltoztatta. A felülvizsgálati kérelem nem minősül rendes jogorvoslatnak, egyébként pedig a Fővárosi Törvényszék 53.Pf.635192/2011/2. számú ítélete már felülvizsgálatra került, nincs számunkra egyéb jogorvoslati lehetőség. Jogorvoslati lehetőség hiányában ugyancsak kénytelenek vagyunk az általunk jogellenesnek és törvénytörőnek tekintett kúriai határozat ellen alkotmányjogi panaszt előterjeszteni.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás A KÚRIA előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Nyilatkozunk, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás A KÚRIA előtt nincs folyamatban, perújítási eljárást nem kezdeményeztünk.

Fenti indokaink és okfejtésünk alapján kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai döntés alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.

Budapest, 2013. október 31.

[REDACTED] [REDACTED]

indítványozók

képv.: dr. Kovács Tibor ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Tulajdoni lap másolat
4. Fővárosi Bíróság, mint II. fokú Bíróság 53.Pf.23964/2003/10. sz. ítélete
5. Budapest, II. és III. kerületi Bíróság 3.P.II.21796/2008/12. sz. ítélete
6. Fővárosi Bíróság, mint II. fokú Bíróság 44.Pf.634/779/2009/5. sz. ítélete
7. Budapest, II. és III. kerületi Bíróság 3.P.II.21796/2008/60. sz. ítélete
8. Fővárosi Bíróság, mint II. fokú Bíróság 53.Pf.635192/2011/2. sz. ítélete
9. A KÚRIA, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.21436/2012/7. sz. ítélete
10. A perekben érintett felek között létrejött 1989. novemberi keltezésű megállapodás
11. [REDACTED] végrehajtó rész díjjegyzéke (0007.V.2877/2012.)